

ingen kan ane, ligesom vi ikke ved, hvad det vil koste at stifte et saadant Statslaan. Hele denne Tilstand er altsaa usikker, og vi har derfor ment at burde gøre et Forsøg paa at komme bort derfra. Den højtærede Minister har medvirket dertil, men han har maattet meddele, at han ikke paa nærværende Tidspunkt har kunnet gennemføre det. Jeg vil gerne tilføje — og jeg betoner det —, at hele dette Spørgsmaal om Fondens Afvikling, og hvad der kan komme til at paahvile Staten, vil kunne komme til at foreligge, ogsaa hvis denne Fond virker saaledes, som man haaber: tilfredsstillende, uden at bringe Staten eller de øvrige Part-havere i denne Fond Tab.

Om selve Lovforslaget skal jeg saa kun sige, at ved dets Vedtagelse har Regeringen og Nationalbanken modtaget fra Rigsdagen det Middel til Pengevæsenets Oprettelse, som de har udbedt sig. Forvaltningen af dette Middel ligger nu hos Bankens Ledelse og hos Statens Ledelse, og hverken paa Bankens Ledelse eller paa Statens Ledelse har vi for vort Vedkommende nogen som helst Indflydelse. Forvaltningen ligger hos disse to Parter, og jeg maa tilstaa, at Spørgsmaalet om, hvorledes Magtfordelingen er mellem disse to Parter, ikke har kunnet aflokke mig en meget stor Interesse. Thi jeg har ikke i, hvad der er foregaaet i disse sidste 3 Aar, kunnet øjne noget som helst, hvoraf jeg kunde slutte, at en større Magt for Statens Ledelse end for Nationalbankens Ledelse vil betyde en Fordel i dette Forhold. Det af det ærede Medlem Hr. Borgbjerg skitserede Ændringsforslag, som sikrede Staten en større Magt, havde derfor efter min Opfattelse væsentlig en mere teoretisk Interesse, fastslaaende et Princip, end i og for sig nogen praktisk Interesse. Hvem af de to ledende Parter, Staten eller Nationalbanken, Statsministeren eller Nationalbankdirektør Ussing, det er, der styrer for Øjeblikket i den økonomiske Situation her i Landet, er jeg ikke i Stand til at faa Øje paa.

Det er af Valutakonferencen og af Banken og af Bankteknikere overhovedet stærkt betonet, hvad dette Middel skal bringe; og overfor hvad der tidligere er sagt, vil jeg gerne paa ny fastslaa, at Bankteknikere har erklæret, at naar dette Middel gives dem i Hænde, vil de være i Stand til i hvert Fald indenfor et Tidsrum af 2 Aar at udføre den Opgave, de har stillet sig: at udligne Valutaen og holde den paa et Niveau, som ligger noget bedre end det, der forelaa, da dette Lovforslag blev fremsat.

Dette er, hvad man har lovet og tilsagt os. Jeg maa derfor antage, at dette Løfte bygger paa en Opfattelse af, hvorledes Situationen normalt vil udvikle sig, men klart er det jo, at i en Tilstand som den nuværende, hvor ganske uventede Ting kan indtræffe, vil uventede Begivenheder kunne omstyrte hele denne Beregning, og da har man fra Bankteknikernes og fra Valutakonferencens Side ikke lovet sig noget af dette Middel som alene virkende, men har krævet, at andre Foranstaltninger maatte føjes dertil. Jeg for mit Vedkommende maa efter at have hørt, hvad der er sagt fra den Side, formode, at det ærede Medlem Hr. Borgbjerg ser for mørkt paa det, naar han tror, at det hurtigt vil vise sig, at dette Middel svigter; det kan ikke være Tilfældet, efter hvad der er udtalt om dette Middel. Jeg maa tværtimod mene, at det er tilsagt os, at dette Middel vil virke til det, der er stillet som Formaålet for det, medmindre naturligvis uventede Svingninger skulde foregaa. Men eet er klart: mere end et kortere Spand af Tid har man ikke lovet, at dette Middel kan virke, og ej heller har man lovet, at det skulde kunne virke til virkelig at forbedre Situationen. Hertil har man krævet en økonomisk Politik. Man har ikke stillet Forslag, man har peget paa Manglerne og sagt, hvad der maatte raades Bod paa, og i ganske særlig Grad har man peget paa Handelsbalancen og paa Nødvendigheden for den af en Importbegrænsning, men fra Valutakonferencen foreligger der altsaa ikke noget Forslag om, paa hvilken Maade denne Importbegrænsning skal ske. Der foreligger, saa vidt jeg kan forstaa, en Diskussion om disse Midler og en Fremhævelse af en Række forskellige Midler, men intet bestemt Middel er bragt i Forslag, og derfor naar jeg ogsaa til det Resultat, som nødvendigvis maa være det Resultat, man kommer til, at naar nu denne Lovs Middel er lagt i Hænderne paa Nationalbankens og Statens Ledelse, og de øvrige Midler maatte blive nødvendige, enten ved, at der indtræffer uventede Begivenheder, eller ved, at Tidens langvarige Tæring paa vor økonomiske Tilstand nødvendiggør Støtte ved Siden af dette, saa maa det tilkomme den politiske Regering at bringe disse øvrige Midler i Forslag, at søge Bemyndigelse til at anvende dem og derefter at anvende dem med fuld Kraft.

Af disse øvrige Midler skal jeg kun gøre en Bemærkning om to. Jeg vilde gerne, da der har været et Samraad med